

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/137/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012596
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118012596.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného O. J., nar.: XX.XX.XXXX, pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.10.2019, č. k. 9Tk/3/2018-1131, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2021 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. J., nar.: XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.10.2019, č. k. 9Tk/3/2018-1131 bol obžalovaný O. J., uznaný vinným zo spáchania zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

spoločne s G. O. a S. S. od 20.12.2013 až minimálne do 19.01.2015 v Trnavskom, v Nitrianskom kraji prostredníctvom spoločnosti Bratislava Oil s.r.o., IČO: 47413832, so sídlom Ferienčíkova 2443/7, 811 08 Bratislava si v Dunajskej Strede prenajali cisternové vozidlo od spoločnosti SK NEUTRON s.r.o. Okoličná na Ostrove na prevoz minerálneho oleja a v úmysle ukrátiť štátny rozpočet Slovenskej republiky na spotrebnej dani z minerálneho oleja a na dani z pridanej hodnoty, mazací olej o objeme 2.233.701 litrov z obchodným názvom TOPCLE AN 10 E zakúpený od spoločnosti Hellenic Oil. Sp. Z o.o., ul. Jana III Sobieskeho 11 lok. E6, Katowice, Poľsko, určený pre odberateľské spoločnosti do Maďarska, Chorvátska, Cypru: Barrolio Kft, Nagytetyeny utca 190, Budapest, Maďarsko, Grit Investments Li mited, Nikózia, Cyprus, Barsi Trgovina J.d.o.o., Il. Ferencsina 24, Zagreb, Chorvátsko, Barsi j.d.o.o., j. Strossmáyer 205, Osijek, 31000 Chorvátsko (pri všetkých s deklarovanej miestom vykládky v Rumunsku) a odberateľské spoločnosti do Bulharska: FOTRIGO N Ltd., Ivan Denkoglu 26, Sofia TRETOR Ltd., Ivan Denkoglu 26, Sofia 1000, TRAKOS Ltd., Ivan Denkoglu 26, Sofia, DRUGAS Ltd., Ivan Denkoglu 26, Sofia (s miestom vykládky v Slovinsku) a TAKONA Ltd. Plovdiv may c.9, Bulharsko, rozvážali a rozpredali na daňovom území Slovenskej republiky rôznym slovenským odberateľom už ako motorovú naftu, pričom pri takto prepravenom minerálnom oleji vzniká podľa ustanovenia § 31 ods.7 zákona č. 98/2004 Z. z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja daňová povinnosť na daňovom území Slovenskej republiky, a to dňom prepravenia minerálneho oleja na daňové územie, pričom túto spotrebnú daň z minerálneho oleja S. S., G. O. a obvinený O. J. správcovi dane príslušnému Colnému úradu nepriznali a neodviedli, čím takýmto konaním skrátili štátny rozpočet Slovenskej republiky na spotrebnej dani z minerálneho oleja o čiastku najmenej 822.001,97 eur zároveň obvinený O. J., G. O. a S. S. príjem z predaja tohto oleja nepriznali správcovi dane z pridanej hodnoty na daňovom území Slovenskej republiky a túto daň z pridanej hodnoty správcovi dane nepriznali a neodviedli, čím takýmto

konaním ukrátili štátny rozpočet Slovenskej republiky na dani z pridanej hodnoty o čiastku najmenej 444.561,68 eur, teda, po predchádzajúcej príprave, dohode a rozdelení úloh, podľa ktorých:

G. O.

minimálne od 20.12.2013 až minimálne do 19. 0 1.2015 riadil prepravu mazacieho oleja s obchodným názvom TOPCLEAN 10E od Poľskej obchodnej spoločnosti Hellenic Oil S.p.o .o., ktorý bol na základe jeho pokynov vodičmi nákladných vozidiel pomocou ťahačov s ev.č. MA125CE, MBU054, MEA282, MA126CE, MPG766, MPG765, DS733EC, BL520GA, MBT923, MBT977, DS831BA, DS460DG, MA140BV, MA522CT, MA888CT, MA530CT, NR793HC, MA587CV, MA283CV, LSN104, LSN105, GA785DM, 4AD4437 prepravovaný v rozpore s medzinárodným prepravným listom CMR, pričom tento minerálny olej nebol do Maďarska, Chorvátska, Cypru a Bulharska v skutočnosti dodaný, ale bol na základe ním vopred dohodnutých obchodných transakcií, aj prostredníctvom distribútora pohonných látok spol. BRITA scarpe s.r.o. Piešťany, prepravený odberateľom za účelom ďalšej distribúcie už ako motorová nafta v mene spoločnosti Bratislava Oil. s.r.o., pričom dával pokyny S. S. prostredníctvom obv. O. J. na vystavovanie predmetných dodávateľských faktúr s uvedením množstva a ceny za minerálny olej ako motorovej nafty, ako aj pokyny ohľadom výberu platieb z bankových účtov spol. Bratislava Oil s.r.o.,

obvinený O. J.

minimálne od 20.12.2013 až minimálne do 19. 0 1.2015 naviedol S. S. na základe pokynov G. O. ku kúpe obchodného podielu spol. Bratislava Oil s.r.o. za účelom jej riadnej registrácie ako distribútora pohonných látok u správcu dane (Colný úrad Bratislava) ako aj k vytvoreniu fiktívneho dodávateľsko odberateľského vzťahu na nákup motorovej nafty zo spol. KOVAN s.r.o. so sídlom: Rudolfa Jašíka 59/10, 95801 Partizánske IČO:44159684, čím zabezpečil zmenu dodávaného druhu tovaru z mazacieho oleja TOPCLEAN 10E na motorovú naftu, zároveň vystavoval spoločne s S. S. fiktívne faktúry znejúce na motorovú naftu za spol. Bratislava Oil s.r.o., za vopred dohodnutú finančnú odmenu a dával pokyny S. S. i na výber peňazí z účtov spoločnosti Bratislava Oil, s. r. o.,

S. S.

minimálne od 20.12.2013 až minimálne do 19. 0 1.2015 ako konateľ spol. Bratislava Oil s.r.o. Bratislava na základe podnetu obv. O. J. a podľa pokynov G. O. papierovo zabezpečoval predaj a následnú distribúciu dovezeného mazacieho oleja s obchodným názvom TOPCLEAN 10E z Poľskej republiky a tento následne predával ako motorovú naftu, pričom k predaju vystavoval faktúry a získané finančné prostriedky po odpočítaní dohodnutej provízie za predaj motorovej nafty, ktorú ako konateľ tejto spoločnosti predtým prijal od koncových odberateľov motorovej nafty, vyberal a odovzdával G. O. a obv. O. J..

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písmeno l, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, zastávať funkcie v orgánoch obchodných spoločností a družstiev vrátane funkcie splnomocneného zástupcu obchodných spoločností a družstiev na dobu 10 rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 1131-1133 spisu.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajská prokuratúra Trnava podala dňa 11.10.2018 na okresný súd obžalobu sp. zn. Kv 15/16/2200-127 zo dňa 08.10.2018 na obžalovaného pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona na skutkovom základe obžaloby.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 20.06.2019 po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. V dôsledku vyhlásenia o vine okresný súd rozhodol o tom, že vykoná dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste resp. náhrade škody, či ochranného opatrenia. Okresný súd následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka G. O. a listinnými dôkazmi. Vo vzťahu k uloženiu trestu okresný súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 1x súdne trestaný, pričom na obžalovaného sa hľadí akoby nebol odsúdený. V prípade obžalovaného okresný súd vyhodnotil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.

I/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval. Nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Pri ukladaní trestu potom okresný súd postupoval podľa § 38 ods. 2, ods. 3 a z dôvodu vyhlásenia o vine obžalovaného a jeho prijatia, okresný súd v prípade obžalovaného skúmal splnenie zákonných podmienok na analogickú aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, t. j. mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody v súlade s § 39 ods. 4 Trestného zákona. Pri určení výmery trestu u obžalovaného prihliadol na jeho kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, vnútorné stotožnenie sa s tým, že sa dopustil trestnej činnosti a ochotu zniesť za svoje konanie primeraný trest. Aj s poukazom na tieto skutočnosti, dospel okresný súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného naplní aj trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov, teda pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho okresný súd na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd v súlade s § 61 ods. 6 Trestného zákona obžalovanému obligatórne uložil trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, zastávať funkcie v orgánoch obchodných spoločností, výrobných spoločností a družstiev vrátane funkcie splnomocneného zástupcu obchodných spoločností a družstiev na dobu 10 rokov, a to aj s poukazom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení čo do výroku o treste podal odvolanie obžalovaný (č. I. 1127 rub), ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č. I. 1149).

Obžalovaný namieta, že uvedený trest považuje za neprimerane prísny a to najmä s prihliadnutím na osobu obžalovaného a jeho osobné pomery. Poukázal na to, že obžalovaný dlhodobo prispieva na chod športovísk a chod klubov mládežníckeho futbalu. Je otcom dvoch maloletých detí, na ktorých výživu prispieva pravidelne k rukám ich matky, zároveň sa osobne stará a podieľa na vývoji maloletého dieťaťa svojej družky. Výkon trestu odňatia slobody by nepriaznivo ovplyvnil nielen vývoj maloletých detí, ale najmä podstatným spôsobom obmedzí možnosť obžalovaného prispievať na ich výživu. V ďalšom poukázal na zdravotné problémy, ktoré podložil lekárskymi správami z ktorých vyplýva, že sa dlhodobo lieči na Arteruálnu hypertenziu. Rovnako poukázal aj na nepriaznivý zdravotný stav svojho otca, ktorý trpí viacerými ochoreniami a je na osobu obžalovaného viazaný. Ďalej namietal aj uloženie trestu zákazu činnosti, kedy obžalovaný je jediným spoločníkom a zároveň aj jediným konateľom spoločnosti Danex trade plus, s.r.o., zamestnáva počas sezóny až 60 zamestnancov a to najmä zo sociálne znevýhodneného prostredia. Svoje tvrdenie podporil čestnými vyhláseniami zamestnaných osôb. Podľa jeho názoru by výkon trestu zákazu činnosti na spodnej hranici trestnej sadzby by znamenal kratšie prerušenie pracovného vzťahu u týchto osôb. Záverom poukazuje na neprimeranosť uloženého trestu, kedy podľa jeho názoru by postačoval trest v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na 5 rokov s probačným dohľadom pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 16.11.2021 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obhajcu, náhradného obhajcu, bez prítomnosti obžalovaného, ktorý súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, na ktorom oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním okresného prokurátora, odpisom registra trestov ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave navrhla, aby odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné. Obhajca ako aj náhradný obhajca navrhli, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol v zmysle ich návrhu.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje odvolací súd za primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 20.06.2019 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom okresného prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné a tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012).

Odvolací súd sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, plne naň odkazuje a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

V ďalšom sa teda odvolací súd bude venovať námietkam obžalovaného k neprimeranosti uloženého trestu a jeho návrhu na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, ako aj zmierneniu trestu zákazu činnosti.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretická východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz

neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania neľudských a neprimeraných trestov. Páchateľa môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013).

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolací súd má za to, že v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona musí ísť o celkom výnimočné prípady. Uvedené ustanovenie umožňuje uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod.. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú aby súd starostlivo a dôkladne zvažil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomerom páchatel'a sa rozumie okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomermi môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané (k tomu viď Novocký, J.: Komentár k § 39 Trestného zákona, portál epi.sk).

V tomto vyššie uvedenom smere odvolací súd poukazuje na to, že síce obžalovaný vo svojom odvolaní poukázal na starostlivosť o rodinu, deti, chorého otca, ale aj na jeho zdravotné problémy, rovnako aj na podporu mládeže v športových aktivitách, však tieto okolnosti nie sú dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, tak ako sa domáha.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činovi (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu-rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Odvolací súd poukazuje na charakter a závažnosť trestnej činnosti (kedy základná trestná sadzba je 7 až 12 rokov), ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu znížiť už beztak mimoriadne znížený trest uložený okresným súdom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na 4 roky aj 8 mesiacov, keďže závažnosť trestnej činnosti, ako aj ukotvenie obžalovaného v nej je nevyhnutné odstrániť len nápravnými opatreniami spojenými s takto uloženým trestom odňatia slobody. Rovnako aj odvolacie námietky obžalovaného smerujúce k zníženiu trestu zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, zastávať funkcie v orgánoch obchodných spoločností, výrobných spoločností a družstiev vrátane funkcie splnomocneného zástupcu obchodných spoločností a družstiev nie sú pre odvolací súd relevantné a

to najmä s prihliadnutím na to, že obžalovaný práve ako konateľ obchodnej spoločnosti sa dopúšťal závažnej trestnej činnosti.

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk preto považuje takto obžalovanému uložený trest okresným súdom za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody ani uloženého trestu zákazu činnosti, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.